

Δανεισμός αγάπης

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μεγάλη λέξη, αστείρευτη πηγή συναισθήματος και ζωής. Το θέμα όμως είναι τι νόημα δίνει ο κάθε άνθρωπος στη λέξη αυτή.

Πόσο ανάξιοι είμαστε ακόμα και στο να εκφράσουμε την έννοια αυτή, όταν ούτε στο ένα χιλιοστό δεν μπορούμε να την πλησιάσουμε στην πληρότητα της. Δυστυχώς ντύνουμε τον εγωισμό μας, το βόλεμα, το συμφέρον, τη λογική και την ασφαλή τοποθέτηση με την «αγάπη». Αποτέλεσμα είναι να απέχουμε έτη φωτός από το βάθος της ουσίας του “σ’ αγαπώ αδερφέ μου”.

Πώς μπορούμε να εκφράσουμε κάτι όταν το σκοτώνουμε καθημερινά και το ευτελίζουμε ενώ αυτό μας φωνάζει και οργίζεται για την κατάχρηση που του κάνουμε συνεχώς και αδιακρίτως.

Σ’ αγαπώ σημαίνει υπέρβαση. Σ’ αγαπω σημαίνει να αγαπήσεις τον πλησίον σου ως εαυτό, τον εχθρό σου το ίδιο και όλο αυτό να μην σταματά πουθενά, εμείς όμως τι κάνουμε; Αγαπούμε όπου υπάρχει ήδη αγάπη ενώ όταν υπάρχει μίσος ή κακία απαντάμε το ίδιο αντί να οδηγηθούμε στην υπέρβαση, να κάνουμε τη διαφορά και την αλλαγή και να δώσουμε επιτέλους στη λέξη την πληρότητα που της αξίζει. Διότι αγάπη δεν είναι βόλεμα είναι υπέρβαση, επανάσταση, μεταμόρφωση και ανάσταση.

Λέμε ότι αγαπάμε τον άνθρωπό μας, το παιδί μας, τους γονείς μας όταν στην κακία δεν μπορούμε να πούμε σ’ αγαπώ, όταν στην ίδια την Παναγάπη τον Κύριο

Ιησού Χριστό τον υβρίζουμε καθημερινά αμαρτάνοντας και πιέζοντας τα καρφιά πιο βαθιά στις πληγές του. Ζώντας έτσι σε μια αλήθεια με το φόρεμα του ψέματος της υποκρισίας, της στασιμότητας και της παρακμής.

Πώς μπορεί να σου βγει η λέξη αυτή η θεϊκή όταν ζεις χωρίς Θεό και αρνείσαι την αγάπη του, όταν ο ίδιος για σένα σταυρώθηκε και αναστήθηκε και σου ομολογεί “Εγώ είμαι η οδός η αλήθεια η ζωή” . Αρνείσαι την παναγάπη και μιλάς για αγάπη καταϊδρωμένος στο χιλιοστό της ουσίας της λέξης. Πως μπορείς να λες “σ’ αγαπώ” όταν δεν κατέχεις σαν αρετή ούτε ένα από ορισμένα συστατικά της όπως : υπομονή , μακροθυμία, συγχώρεση, ελεημοσύνη, διάκριση, καθαρή καρδιά, ταπείνωση, μετάνοια, υπακοή, ανεξικακία, φιλαργυρία. Όταν η αγάπη που λέμε ότι νιώθουμε φτάνει στα στενά όρια της κτίσεως, όταν δεν μπορούμε να πούμε σ’ αγαπώ με ολότητα στο σύμβολο της παναλήθειας και άκρας ταπείνωσης, τον Κύριό μας. Την στιγμή που σου λέει αγαπητικά “ Όποιος αγαπάει τον πατέρα ή την μητέρα του παραπάνω από μένα δεν είναι άξιος” για να σου δηλώσει πατρικά ότι, αν δεν μπορέσεις να κάνεις την υπέρβαση να ενωθείς πρώτα με την Παναγάπη και την Παναλήθεια, θέτοντας τη Θεϊκή αγάπη ως επίτευξη και μετά συμπλήρωμα πληρότητας της κτίσεως, τότε για ποια αγάπη μιλάς; Μιλάς για μια αγάπη μικρή που φτάνει στα όρια του κτιστού, για μια αγάπη που θα σβήσει όταν σβήσεις και εσύ ενώ αρνείσαι την αγάπη που θα σε φωτίζει ακόμα και όταν το δικό σου κερύ παραδώσει πνεύμα διότι αυτό το φως δε σβήνει, είναι άκτιστο, αληθινό και αιώνιο και εξουσία επάνω του δεν έχεις εσύ αλλά εκείνος που στο άναψε και εσύ τον αρνείσαι πεισματικά εγωιστικά και θές να μιλάς για αγάπη με εγωισμό και έπαρση και όχι με υπέρβαση και ολότητα.

Απλά λέμε “σ’ αγαπώ” κενά και ρηχά, δανειζόμαστε τη λέξη χωρίς την πλήρη ουσία της. Κάνουμε μια μορφή δανεισμού για να εκφράσουμε κάτι που στην πληρότητα και στο βάθος του δηλώνουμε απόντες. Παίρνουμε ένα χιλιοστό της αγάπης το σαπίζουμε και το καταστρέφουμε με τις αμαρτίες μας και το προσφέρουμε για διαμάντι ενώ την αξία της την σκορπίσαμε στον χρόνο με τον καλπασμό του εγωϊσμού μας.

Μη δίνεις λοιπόν, ημερομηνία λήξης στη λέξη, υπάρχει κάποιος που της δίνει αιωνιότητα και αυτός είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός και σου δίνει αυτή την πηγή της αγάπης μέσω των αχράντων και επουρανίων μυστηρίων Του. Μην τη σκοτώνεις δίνοντας της επίγεια σημασία όταν ακτινοβολεί η επουράνια ουσία. Ο Κύριος ήταν, είναι, και θα είναι εδώ για σένα, σε περιμένει να του ανοίξεις την πόρτα να μπει μέσα σου το φώς της αγάπης που δεν είχες φανταστεί ούτε στο ελάχιστο αλλά δυστυχώς σε αυτό αρκείσαι.

Απλά να θυμάσαι αδερφέ μου αυτή η πόρτα έχει πόμολο μόνο από μέσα, οπότε η

καλή σου προαίρεση και θέληση είναι το πρώτο και ουσιαστικό βήμα της πύλης του παραδείσου. Η αγάπη εκφράζεται με έργα που αντίκρισμα έχουν όχι μόνο στην παρούσα ζωή αλλά και στη μέλλουσα. Έργα που δεν θα σβήσουν στην παρούσα ζωή αλλά θα ανθίσουν στη Βασιλεία των Ουρανών. Αυτά τα έργα και αγαθά είναι κατακτήσεις των αρετών και καθαρισμός των παθών της καρδιάς μέσω της Ορθοδόξου οδού ιάσεως και αναστάσεως. Έργα όμως «κόποις κτώνται» οπότε καλό αγώνα με «όπλα» την προσευχή , τη Θεία μετάληψη, τη μετάνοια, την ταπείνωση και την υπακοή.

Πηγή:euxh.gr